

עין משפט
גד מצוה

ע"ה א מ"י פ"ב מהלכות
מפער שני הלכה טו
וע"ס נכ"ח:
פ ב ג ח"י פ"ז מהל'
רולת הלכה יז סמג
פסק מה מ"ו:
פ ד מ"י פ"ט הלכה יז:

מסורת הש"ס

זנחים קח. ע"ש,
שביעית פ"י מ"ח (פ"י)
ל' (תו"ט, ג) וק"פ
א משנה היא (ד) וק"פ
א משנה היא, (ס) ופ"י
זנחים קח. ד"ה עיר.

נדה אור השלם

- ואשר לא צדה
אלהים אנה
לדור
שמי לך מקום אשר
ש ששמה:
כי בעיר מקלטו ישב
ימות הכהן הנזיר
וצרי מות הכהן הנזיר
אך הרצח אל ארץ
קחת: כמדבר לה
זה דבר הרצח אשר
ש ששמה וחי אשר יבה
רעהו בבלי רעת
ואל שטא לו מתמל
לשם: בדרם יט ד

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ה' למלחמה: הלך אחר פתחה. כולה
כולה בחזק ופתחה לפניו כלפנים:
דהבא [א] ובריתא רבי יהודה ומתני'
ר' רבנן ושינויא קמא ליתא: אימור

דשטעטס לײַז כ׳. כלומר היײַז צײַט
אױפֿהאָנגען להאָ דעמאל צירובֿעלס אײַן
אחר הנוף כ׳ כ׳ ר׳ יודעה העמא אײַן
מנאָ זה חדא צירובֿעלס אײַן אחר
הנוף ולא מנאָ זה צערי מקלט אײַן
אחר אײַן הנוף מוקמט לה צערי
הודעה אײַן השמא מתאן צײַט כ׳
צײַטו דשטעמא לײַז לרנײַ יודעה צײַ
מעשר צאײַן אײַן אחר הנוף משוס
דאיכא למימר לחומרא צײַן עיקרו
צפנים ונפיו צחון צײַן עיקרו צחון
ונפיו צפנים דגני מעשר איכא אײַן
צפנים צײַן צחון חדא לחומרא וחדא
לקולא חומר צפנים צחון שצחון
יכול לפדותו וצפנים צײַן יכול לפדותו
קלטײַ לײַז חסידות וחומר צחון
מצפנים צײַן נאכל צחון בלא צפנים
וצפנים אכילנא בלא צפנים ואיכא למימר
לײַז אחר רבי יודעה אײַן אחר הנוף
צחומרא אמרה דמפערס אױלײַ:
עיקרו צחון ונפיו צפנים כ׳.
אחר הנוף לענין צפנים: **עיקרו צפנים**
ונפיו למחן. אײַן אחר הנוף לענין
אכילנא דמפערס עיקרו צחון נפיו ואחר
לאכילנא דעיקרו צפנים צײַן צדא (ו) מקודס
שנכנס: **אלא צערי מקלט.** על כרחק
עיקרו צפנים ונפיו למחן לא משכחת
לה אלא לקולא: **אחר רבא בעיקרו**
כולי מלמא לא פליגי כ׳. לעולם
דקא משנין הא רבי יודעה וכן עיקרו
דלרנײַן לא שדין לא נוף צמר עיקרו
וצײַ עיקרו צמר נוף לא תבשר אלא
לרנײַ מקלט דקאמיא מיימא מענד
החומה ופליגס כלפנים ורבי יודעה
פליג ואחר שדי עיקרו צמר נפיו
ורקאמרת דלמא לחומרא מקמאר אן
נמי לחומרא אמרין לא לענין צפנים
דלמארו ולענין מקלט ריכא דיעהבו

הוא שדי עיקרו בתר טופו ואם רואה
 אחד דעיקרו בפנים טופו בחזק דקאמך
 לאו למישרי עיקרו בתר טופו וימזמר
 דעיקרו נמי מצי קטיל קאמך דעיקרו
 נלא אפי' בתר טופו ויהא דקאי רואה בטופו
 חזק למחוס ולהורגו בתאים וצברורות
 וכלבוי עמלא קיץ בתר עיקר לא שדינן
 אחר הנוף למחוי עיקרו דרגא לנופו
 ויגעה דרך השיקור ויהרגו טופו דקאמך
 דהא לאו עיקר שדי בתר טופ אלא
מצי אחר הנוף. דקאמך ממתי' דהא
 אחר הנוף ורבי יהודה היא וכולהו
 קאמך וזענין מקלט אף אחר הנוף קאמך
 גייס שדי עיקר בתר טופו לחומרה ולא
 עיקרו בפנים טופו בחזק שדי טופו בתר
 זמנין דשדינן עיקר בתר טופ לחומרה:
לשכונה. בתר עיקר כי מן העיר אינו
 רשאי ללאת מן העיר שלא גלה שם:
 יל שלם ערים: מקום ⁽¹⁾ **מקומך**.
 ודממתי' נמי דקמתי גולה משכונה
 וס' אלו רואים לכנדך יקבל משה:
 מעלים

אולינן וריבנן סברי לא, רב אשי אמר מאי אחר הנוף

אימור דשמעת י"ה ארבי יהודה (ו) אדומרא. ולרין עיון מנה ליה
 דלא אמרין גס להקל י"ל דמקבאל אית ליה דלא פליגי
 רבי יהודה ורנן כולי האי כי אם צומרא בעלמא: **נבי** מעשר
 אדומרא עיקר בחון ונפול כפניה כי ריכי דכנסו לא מצי פדיק בוי.

פי' לא אוליג' כתר טוף לקולא לומר
דמי היכי דכנופו דכנסים מצי אכיל
גלא פדיה הכי נמי צעיקו במחנך
הכי אכיל ליה גלא פדיה אלא לחומרא
דוקא לומר דלא מצי פריך ליה צעיקו
ומשמע דפשיטא ליה דכנוף גופיה מצי
אכיל דמי דשדין עיקר כתר טוף
לחומרא מ"מ טוף לא שדין כתר
עיקרה גם לחומרא:

מדר כבר עיקרו הו' דרגא ב'ו'. קתה קשה מנא ליה לאסלוגי יבנן ארבי יודעה כהא ויש לומר דמשמע מתוך הכריזתה דלפניו (א) לרבי יהודה בחרתי בין נמעשר בין צערי מקלט מדנקט ערי מקלט בני ירושלים: **רב** אשי אבר מאי א"ר הנף. פי' רב אשי כ"ו (א) למידק פ"ה דפרסותין אלא עיקרו בפנים ונפו למון הכא נמי דעיקרו מצי קטיל וקאמר דאף אחר הנוף קמצי מתמי' דגם אחר הנוף אוליין היכי דהוי חומרא (ב) כמו דעיקרו בתוך ונפו בפנים שדעין עיקרו בחר נפו ואף בעיקר לא מצי קטיל ונפו דאוליין בחר עיקר גמלי' למיסדייה ופי' בחר עיקרו לחומרא נגון בעיקרו בפנים ונפו למון דלף בנופו לא קטליין דאוליין בחר עיקרו וקשה דא"כ כי היכי דקמצי הנוף אחר הנוף דהיינו אף אחר הנוף א"כ דהוא (ג) מצי לתמי' (ד) הכל אחר הנוף עיקרו ועוד קשה דהא לעיל גבי מעשר כי קאמר דאוליין בחר הנוף לחומרא משמע דמכל מקום פסיעתא ליה דדין עמי' לא היה בטל כלל דלא שדיין עליה בחר עיקרו דפרסותיש לעיל ולכן תנא פירוש ה"רס דודאי דין עמי' לא היה בטל לעולם וכן קאמר כי דפרסותיש והכי חאמר אף לאמר

הנהיג שדין ליה עיקר לחומרא (א) כמו עיקרו בחוק ויטפו בפנים כי היכי דטעו לא מני קטיל בעיקר נמי לא מני קטיל והוא הדין לעיקר ואולי בזה נפישא שם לעיקר יני עלמון דעיקרו בפנים ויטפו בחוק ואפי' בדטעו מני קטיל כדפריש לעלמון לא יני לטוף דף עלמון גם להקל מכל מקום דעיקר מנפיש לא מני קטיל דלא שדין העיקר במהר הטף לקולא רק לחומרא אבל הקוטנער פירש אף אחר הטף המאוס כדבולי הש"ס עדין לטוף בזה העיקר אצטריך לממר להא גבי חקלא דומיני שדין עיקר בזה הטף לחומרא לפי זה ימא קמא ה' דנקט אחר הטף טפי מאחר העיקר מיהו גם זה קשיא דהא לענין מעשר לא שדין לעולם עיקרו כדפ' לך יחא (א) לפי הרי"ם:

פסבר קאטו. קהא דהא אחרני כדר גולה מפלך (א) [פלך] ויעוד אחרמון בן יני גולה מעיר לעיר אחר גולה מעיר לעיר אחר גולה מעיר לעיר יהיה רשאי ליקר בכל העיר ובחומותיה ואם יגלה לפלכו פלכו קולטו בו שלא יאח משכונה לשכונה (א):

חמיות

עיקרו ולא מתי קטיל בנופו ומשום דבכולי גמרא שדין טוף במר עיקר
מיתני ר' זעירא **העיר**. רואה עבדה לעיר מקלט וחזר ורצה לחלו
 עשה' אלא מפני ראותה ראשונה: וכן לוי. ששה מיושבי העיר והשר
גב' ושמי' לך בחיור. כאן הכניסו הקדוש ברוך הוא למשה
 שסמחה ממנה ליה קולטות ואף עיר מקלט יצו עיר ויהי: **פלג**.
 ששה: **מקלטו**. הרי יצירה הוא דמתי למכשך כי שם י

דורק דברי הכל מצי קטיל ליה כי מליגי במהוי עיקרו דיגא לנופ לעלות משם להרגי ר' יהודה

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

(א) רש"י ד"ה בחיל
וברייתא רש"י קו על מלח
וברייתא (כלומר דמתניתין
היא. חזל מציט כה"ל
בכ"מ ברש"י ומוס' ועי'
שיטה מקובלת ב"ק עה
:43"פ

רבינו חננאל

דתני במקום שהוא נוסח
לרבנן. ודחינן אימור
דשמעת ליה לר' יהודה
דאזיל בתר הנוף לחומרא
כר כדמפרש ופשוטה
היא: אמר רבא אי קא
בעיקרו ועיקרו לפניו
התתוס דכרי הכל לא מצו
קטיל ליה דקלטיה עיקרו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones